

ದ ಕೆಳಭಾಗ ಎಲ್ಲಿದೆ? ‘ಪ್ರ’ ಎನ್ನುವ ಒತ್ತರಕ್ಕರದ ಕೆಳಗಿನ ‘ವ’ ವನ್ನು, ‘ವ’ ಅಕ್ಷರದಿಂದ ಬೇರೆದ್ದಿನವುದು ಹೇಗೆ? ಅಜ್ಞನ ಕೋಲಿನ ರೂಪದ ದೀರ್ಘವನ್ನು ಉಲ್ಲಾಸ ಕಂಡಾಗ ಹಿನ್ನಕೋಡಿನ ಒಂಬತ್ತು ಎಂದು ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಗದಿರದೆ? ಇಂತಹ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸದ ಮುಂಬಯಿರುವರು, ಸುಮ್ಮನೆ ಕಂಪ್ರೈಟಿರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರ್ಯವನ್ನು ತುರುಕಿ, ಅದು ಹೊರೆದು ಹಾಕಿದ ಅಕ್ಷರದ ತುಣುಕಾಗಿನ್ನು ಒಪ್ಪಾಗಿಸಿ ಕೆಳಹಿಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದು ಭಾಗಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗಗೂ ಇರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಯನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲನೇ ಹೊರತು, ಯಂತ್ರಗಳು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸಿಯಾವು?

“ನೀವೇ ಏನಾದ್ದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಸಾರ್... ನಂಗಂತೂ ಇದು ಬಗೆಹರಿಯಂಗಿಲ್ಲ” ಅಂತ ರಂಗಣಾನವರು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಆ ತುಂಡುಗಳ ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿದೆ. ರಿಸೆಪ್ಸನ್ ಪಡಕಾಲೆಯ ರುಗ್ಗಿಸಿಸುವ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಲೋಹದ ತುಂಡುಗಳು ಫಳಫಳನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಳಿಸಿದಂತೆ ಆಯ್ದು. ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಯಾವತ್ತು ಇಡಿಯಾಗಿ ನೋಡಿದವನು ನಾನು. ಅವನ್ನು ತುಂಡುತ್ತಾಗಿ ಉಲ್ಲಾಪಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಾಗ, ಚೆವಪೋಂದು ಅಪಘಾತದಲ್ಲಿ ಮಡಿದು ಅವಯವಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಯಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ಹೇದರೆಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಕ್ಯೇಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಾಗ ನನ್ನ ಕ್ಯೇನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವ ಕಾಳಜಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಚೆವಪೆಕೆಯನ್ನು ಕಾಣುವ ನನಗೆ ಆ ದೃಢ್ಯ ಸಂಕಟವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿತು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಏನೋ, “ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಕ್ಯೇಲೆ ಆಗಲ್ಲ ಕಣ್ಣೀ... ಕಂಪೆಸಿಯವರನ್ನೇ ಬರಲೇಕ್ಕೆ ಹೇಳು” ಅಂತ ಬಡಬಡಿಕಿದೆ.

“ನೀವೇ ಹಿಂಗಂದ್ರೆ ಹೆಗೆ ಸಾರ್? ಸೋಮವಾರ ಬೆಂಗಳೂರು ಬಂದ್ರೆ ಅದೆ. ಕನ್ನಡ ಹೋರಾಟದ ಸಂಭಂಡಗಳು ಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಬೋರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ ಅಂದೆ ಗಲಾಟ ಮಾಡುವೆ. ಈತ್ತು ನಾಳೆಯೋಳಿಗೆ ನಾವೇ ಹೇಗಾದ್ದು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಷಬೇಕು” ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡೆ.

ಆಹ್ವಾನಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ವೆಂಕಯ್ಯ “ಸಾರ್, ನಾನು ಪ್ರಯ್ಯ ಪಡಲಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಈ ತೆಲುಗು ಹುಡುಗ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಪರ್ಯಕ್ಷ ಯಾವ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಯಾನು? ಎಂದು ಮೊದಲಿಗೆ ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಯಾರ ಪ್ರಯ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಹುಕು ನನಗೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟತ್ತು. “ಟೀ ಮಾಡು... ಲೆಟ್ ಆಸ್ ಸಿ” ಎಂದೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಬ್ಯೇಲನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ರಿಸೆಪ್ಸನ್ ಟೀಬಿಲ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿ, ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಚಕ್ಕಳಿಮುಕ್ಕಳ ಹಾಕಿ ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರಿಂದ ಮೂಲ ಪರ್ಯದ ಶ್ರಿಂಂಚೌಟಿಚೊ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಾವಿಷ್ಟಿ ರು ಬಿಂಬಿಸಿದ್ದಿಂದ ಅವನೆಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಯಾವ ಆತಂಕವಾ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹದಿನ್ನೆಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿ, ಆ ಹದಿನ್ನೆಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಂಪೆಸಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ಕೊಡಲು ನಿರ್ದಿಷಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೆ.

ಕಗ್ಗಂಟನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು ಅಂತಹ ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆವಾದ ಸಹನೆ, ಉತ್ತರಾಹ ಮತ್ತು ಜಾಣಿನ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ತರಹದ ಅಸ್ಕ್ರೀಯಿದ್ದವರು ಬಳ್ಳಿಯ ಕಂಪ್ರೈಟರ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮರ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದೆ. ಆ